

Thinget. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Ade Valgfreds (Monrab) sagde nemlig ved den Leilighed i forrige Session: „Vi ville tiltroe Friheden den Magt, at den virkelig vil kunne sammenslutte hele Monarchiet; vi ville troe, at Fællesforfatningen i den Stikfelse, den vil faae, kan blive virkelig betryggende for Folket“. Jeg har altsaa ikke staaet ene i min Forventning om, hvorledes Forfatningen vilde blive. Den foreligger nu, men jeg er ikke istand til at betragte den som betryggende for Folket, som en sand og virkelig constitutionel Forfatning. Jeg har opsat at tage min Bestemmelse, opsat at danne mig nogen Mening om Forfatningen indtil det sidste Dieblit; thi den var mig strax i saa høj Grad modbydelig, at jeg ansaae det for min Pligt at høre, om der kunde anføres Noget, som kunde bringe mig paa andre Tanker om den. Vi have nu hørt en stor Mængde Forsvar for denne Forfatning, men alle disse Forsvar forekomme mig snarere at have været Angreb, og noget egentligt Forsvar har jeg saaledes ikke været istand til at finde. Dernæst havde jeg ventet at høre Noget fra det ærede Ministerium om, at der var vægtige Grunde, som forhindrede det i at gjøre Forfatningen mere taalelig, det vil sige, mere sand og virkelig constitutionel; thi dette Løfte om en sand og virkelig constitutionel Forfatning er blevet gjentaget saa ofte af de forskellige ærede Ministre, at jeg maa antage det som givet, at den skulde være det; men jeg har ikke hørt Noget fra det høitærede Ministerium, som kunde bringe mig paa den Tro, at det var ude af Stand til at gjøre Forfatningen virkelig constitutionel, tværtimod maa jeg tilstaae, at jeg har hørt det Modsatte fra det høitærede Ministeriums Side. Den høitærede Premierminister har for 8 Dage siden forklaret os Ministeriets Opfattelse af, hvorledes en saadan Forfatning skulde være; han sagde os ganske ærlig sin Mening, og den var, at vi nu skulde gaae tilbage fra det sande folkelige Grundlag, der blev lagt ved den danske Grundlov, at vi nu skulde see at komme til en politisk Udvikling, ikke igennem det hele Folk, men igennem enkelte heldigere stilledede Medlemmer af Samsundet. Den høit-

ærede Minister sagde os reent ud, at det er den Veie, som nu skal betrædes, men det er netop, fordi jeg finder denne Veie uklar og farlig, at jeg ikke vil gaae ind paa den. Jeg erkjender ikke, at der i nogen særegen Classe af Samsundet er mere af de saakaldte onde Instincter, eller hvad man nu vil kalde det, hvilke ere blevne saameget omtalte her, end i andre Classer, jeg vil endog saa paastaae, at Historien viser os, at de værste og flemmeste Instincter sædvanlig ere komne fra Oven, ere deraf gaaede nedad og have derpaa virket opad igjen. Vi blive nu af det høitærede Ministerium henvisse til, at den politiske Styrelse skal lægges i Hænderne paa, hvad der saa ofte er blevet kaldt „de bedste Borgere“; det er et gammelt Udtryk disse „bedste Borgere“, og jeg vil erindre om, at de saakaldte „bedste Borgere“ have bragt mange Stater i Ulykke og til Ruin. Det er en gammel Erfarung. Behøver jeg at minde om, at da Landsforræderen fra Athen var hos den persiske Satrap, tilfagde denne Athenienserne sin Understøttelse, naar de bedste Borgere kunde komme til Røret og undertrykke Demokratiet; dette skete ogsaa, og Folkfriheden i Athen gik tilgrunde.

Naar jeg seer paa dette Udkast, skal jeg villig indrømme de gode Sider, det har; jeg erkjender tilfulde Værdien af Ministeransvarligheden, men jeg er noget bange for, at den med denne Forfatning ikke vil have stor praktisk Betydning. Jeg erkjender villig, at det er rigtigt, at man ikke sætter nogen Indskrænkning for hvem der kan blive valgt, og at Myndighedsalderen er nok, saa at der ikke som til Landstinget fordres 40 Aar; denne Gave til det unge Danmark erkjender jeg, men jeg vil ikke raade det unge Danmark til at glæde sig for tidlig derved, thi jeg vil bede Dem see paa Slutningen, nemlig Maaden hvorpaa de skulle vælges. Der er ogsaa tilsagt Offentlighed ved Valghandlingen, og det er jo ganske godt, men jeg troer, det har mindre Betydning, naar man seer hen til denne snurrige og fjedsommelige Maade, hvorpaa der skal vælges; thi det maatte dog være en sær nysgjerrig Mand, som vilde indfinde sig til en offentlig